

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de către Societatea pe Acțiuni "Baza de Transport Auto nr. 20", reprezentată de avocatul Radu Cezar Crețu,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni "Baza de Transport Auto nr. 20" împotriva Serviciului Vamal privind anularea actelor administrative,

împotriva deciziei din 12 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-170/24)
NR. PIGD 2-22013657-01-3ra-15022024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Au examinat anterior cauza judecătorească: Instanța de fond: G. Cazacu,
Instanța de apel : A. Bostan, G. Dașchevici, I. Dutca

19 februarie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Societatea pe Acțiuni ”Baza de Transport Auto nr. 20”, reprezentată de avocatul Radu Cezar Crețu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Ion Malanciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 31 ianuarie 2022, S.A. ”Baza de Transport Auto nr. 20” a depus acțiunea în contencios administrativ împotriva Serviciului Vamal prin care a solicitat anularea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 121.21/02-R din 25.10.2021, anularea răspunsului Biroului Vamal Centru nr. 28/24-15298 din 08.11.2021, anularea deciziei de regularizare nr. 1926 din 08.11.2021, anularea răspunsului Serviciului Vamal al Republicii Moldova nr. 28/11-18436 din 24.12.2021 privind respingerea cererii prelabile, obligarea restituirii mijloacelor bănești în beneficiul reclamantului achitate în mărime de 289062,38 lei în baza deciziei de regularizare nr. 1926 din 08.11.2021.

2. În motivare a indicat că, în luna noiembrie-decembrie 2017 a procurat de la SC „EVW Holding” SRL, cu sediul în România, Autotractoare DAF XF 105.460, fabricate în 2013, iar acestea erau însoțite de Certificatele de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. 0041350 și 0041349 și de la compania SC „Schmitz Cargobull Romania” SRL, cu sediul în România, 2 Semiremorțe Schmitz SK024, fabricate în 2012, iar acestea erau însoțite de Certificatele de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. 0075057 și 0075058, în baza cărora reclamantul a beneficiat de tratament tarifar preferențial (preferința 200). Indică că la 25.10.2021, S.A. ”Baza de Transport Auto nr. 20” a fost invitată la Biroul Vamal Centru unde i-a fost adus la cunoștință Procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 121.21/02-R din 25.10.2021, răspunsul Direcției Regionale Vamale Brașov nr. 00007464 din 05.08.2020, copiile certificatelor EUR 1 cu nr. 0041350 și 0041349, vizate corespunzător în rubrica 14, răspunsul Direcției Regionale Vamale București nr. 10390 din 21.08.2019 și copiile certificatelor EUR 1 cu nr. 0075057 și 0075058, contra semnătură.

3. Nefiind de acord cu procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 121.21/02-R din 25.10.2021, la 26.10.2021 reclamantul a contestat în ordinea indicată actul menționat, însă potrivit răspunsului Biroului Vamal Centru al Serviciului Vamal al R. Moldova nr. 28/24-15298 din 08.11.2021, contestația

înaintată a fost respinsă deoarece pe acest subiect cu referire la originalitatea 2 mărfurilor s-a expus organul vamal al țării exportatoare. Suplimentar a fost comunicată și Decizia de Regularizare nr. 1926 din 08.11.2021, prin care reclamantul a fost obligat să achite suma de 199 858,16 lei în calitate de drepturi de import și 89 204,22 lei în calitate de penalitate. Răspunsul nr. 28/24-15298 din 08.11.2021 și Decizia de Regularizare nr. 1926 din 08.11.2021 au fost recepționate de reclamant la 17.11.2021 prin poștă.

4. Potrivit răspunsului Biroului Vamal Centru al Serviciului Vamal al R. Moldova nr. 28/24-15298 din 08.11.2021, acțiunile autorităților vamale ale R. Moldova sunt subsecvente acțiunilor autorităților vamale din România.

5. Reclamantul a invocat că, în baza Deciziei de Regularizare nr. 1926 din 08.11.2021, a fost obligat în mod nejustificat la plata sumei de 199 858,16 lei în calitate de drepturi de import și 89 204,22 lei în calitate de penalitate, iar pentru a nu admite executarea silită și blocarea conturilor bancare, acesta a executat benevol dispoziția Deciziei contestate la data de 22.11.2021, însă aceasta nu reprezintă o recunoaștere a acesteia.

6. Potrivit răspunsului Serviciului Vamal al R. Moldova nr. 28/11-18436 din 24.12.2021, s-a indicat că actele emise de Biroul vamal Centru au fost emise cu respectarea tuturor prevederilor legale, iar motive pentru satisfacerea cerințelor invocate în cerere nu există.

7. Reclamantul susține că, actele prezentate confirmă cu certitudine originea preferențială a mărfii în sensul prevederilor Convenției regionale privind regulile de origine preferențiale paneuromediteraneene. Astfel, consideră necesar de anula procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 121.21/02-R din 25.10.2021, răspunsul Biroului Vamal Centru al Serviciului Vamal al R. Moldova nr. 28/24-15298 din 08.11.2021, Decizia de Regularizare nr. 1926 din 08.11.2021 și Răspunsul Serviciului Vamal al R. Moldova nr. 28/11-18436 din 24.12.2021, cu restituirea mijloacelor bănești achitate în mărime de 289 062,38 lei.

8. De asemenea, nu este de acord cu calcularea penalității, deoarece la caz drepturile de import au fost stabilite prin acte administrative care au fost aduse la cunoștință la 17.11.2021, iar reclamantul nu cunoștea și nici nu putea să cunoscă despre necesitatea achitării drepturilor de import, deoarece la momentul importului bunurilor, acesta era de bună credință și cunoștea că certificatele EUR 1 sunt perfect legale și valabile, ceea ce i-a permis acordarea unui regim preferențial. Invocă că ulterior recepționării răspunsului Serviciului Vamal al R. Moldova nr. 28/11-18436 din 24.12.2021, reprezentantul reclamantului a recepționat răspunsul Direcției Regionale Vamale București din 06.01.2022 și răspunsul Direcției Generale a Vămilelor din 13.01.2022, care i-au informat despre

faptul, că a fost solicitat un punct de vedere Direcției Generale Juridice din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, iar răspunsul va fi comunicat la momentul primirii acestuia.

9. Reclamantul susține că a solicitat stabilirea unui termen mai mare pentru finalizarea procedurii administrative, însă autoritatea publică prin răspunsul său a ignorat această solicitare și nu s-a expus asupra ei.

10. Indică că în prezenta cerere de chemare în judecată, reclamantul a argumentat și demonstrat temeinicia și legalitatea pretențiilor sale în totalitatea lor, de aceea solicită admiterea integrală a acțiunii.

11. Reclamantul solicită anularea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 121.21/02-R din 25.10.2021; anularea răspunsului Biroului Vamal Centru nr. 28/24-15298 din 08.11.2021; anularea deciziei de regularizare nr. 1926 din 08.11.2021; anularea răspunsului Serviciului Vamal al Republicii Moldova nr. 28/11-18436 din 24.12.2021 privind respingerea cererii prealabile; obligarea restituirii mijloacelor bănești în beneficiul reclamantului achitate în mărime de 289062,38 lei în baza deciziei de regularizare nr. 1926 din 08.11.2021.

12. Prin hotărârea din 8 februarie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani acțiunea în contencios administrativ înaintată de către S.A. ”Baza de Transport Auto nr. 20” împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, privind anularea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 121.21/02-R din 25.10.2021, anularea răspunsului Biroului Vamal Centru nr. 28/24-15298 din 08.11.2021, anularea deciziei de regularizare nr. 1926 din 08.11.2021, anularea răspunsului Serviciului Vamal al Republicii Moldova nr. 28/11-18436 din 24.12.2021 privind respingerea cererii prealabile, obligarea restituirii mijloacelor bănești în beneficiul reclamantului achitate în mărime de 289062,38 lei în baza deciziei de regularizare nr. 1926 din 08.11.2021, s-a respins ca neîntemeiată.

13. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 07 martie 2023, S.A. ”Baza de Transport Auto nr. 20” a declarat apel împotriva hotărârii din 08 februarie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

14. Prin decizia din 12 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de S.A. ”Baza de Transport Auto nr. 20” și s-a menținut hotărârea din 8 februarie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

15. În motivarea deciziei instanța de apel a reținut că, autoritatea publică vamală, în baza prevederilor art. 127¹¹ alin. (1) lit. a), art. 127¹³, art. 181¹, art. 202², art. 202³ alin. (2) lit. e), art.202⁷ alin. (1) din Codul Vamal nr. 1149-XIV din 20.07.2000, a întocmit Decizia de Regularizare nr. 1926 din 08.11.2021, prin

care au fost recalculate obligații vamale în sumă de 289062,38 lei (taxa vamală = 166548,46 lei și TVA = 33309,70 lei și majorarea de întârziere = 89204,22 lei.

16. Instanța de apel a conchis că, potrivit probelor anexate la materialele cauzei se atestă că S.A. "Baza de Transport Auto nr. 20" a beneficiat neîntemeiat de tratamentul tarifar preferențial (preferința 200), în temeiul declarațiilor vamale de import nr. 2070I115052 și 2070I115080 din 29.11.2017, 2070I00883 și 2070I00891 din 09.01.2018.

17. Autoritățile vamale a României prin răspunsurile nr. MBR DRV/B/SRV/10390 din 21.08.2019 și nr. 00007464 din 05.08.2020, au comunicat faptul, că urmare a verificărilor întreprinse asupra certificatelor de circulație EUR. 1 nr. 0041349 și 0041350 din 27.11.2017; 0075057 și 0075058 din 19.12.2017 nu permit confirmarea originii preferențiale din Uniunea Europeană, în sensul prevederilor Convenției PEM, a mărfurilor („autovehicul pentru tracțiune, cap tractor, uzat, marca DAF XF 105.460, șasiu XLRTE47MS0G008188, anul fabricării 2013, diesel - 1 buc.” acoperit de certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. 0041349 din 27.11.2017; „autovehicul pentru tracțiune, cap tractor, uzat, marca DAF XF 105.460, șasiu XLRTE47MS0G011819, anul fabricării 2013, diesel - 1 buc.” acoperit de certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. 0041350 din 27.11.2017; „semiremorca pentru transportul mărfurilor, frigorifică, uzată, marca SCHMITZ SK024/L-13.4 FP 60 Cool, șasiu WSM00000005095354, anul fabricării 2012 - 1 buc.” acoperită de certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. 0075058 din 19.12.2017; „semiremorca pentru transportul mărfurilor, frigorifică, uzată, marca SCHMITZ SK024/L-13.4 FP 60 Cool, șasiu WSM00000005095374, anul fabricării 2012-1 buc.” acoperită de certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. 0075057 din 19.12.2017), deoarece exportatorii mărfurilor nu au putut prezenta toate documentele și informațiile necesare în susținerea originii declarate, fapt confirmat prin completarea, de către Autoritățile Vamale ale României, a rubricii 14 a certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1, prin bifarea pătrățelului aflat în dreptul sintagmei „Controlul efectuat a permis să se constate că: prezentul certificat nu îndeplinește condițiile de autenticitate și legalitate cerute (a se vedea observațiile anexate)”.

18. La 6 februarie 2024, prin intermediul poștei electronice, Societatea pe Acțiuni "Baza de Transport Auto nr. 20", reprezentată de avocatul Radu Cezar Crețu, a depus recurs împotriva deciziei din 12 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii noi de admitere a acțiunii.

19. În motivarea recursului a susținut că, instanța de apel a admis încălcări esențiale la examinarea cauzei, interpretând abuziv legea, apreciind vădit

nerezonabil probele administrate, adoptând o decizie arbitrară, precum și limitând recurenții în posibilitatea de a administra probe, astfel circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin.

20. Instanța de apel a examinat cauza superficial, nu a intrat în esența fondului cauzei pentru a formula o concluzie clară, certă și convingătoare, astfel s-a creat impresia că nu a fost ascultat și auzit. Nu a dat apreciere argumentelor cu privire la încălcarea procedurii de examinare a acuzei în instanța de fond.

21. De asemenea, a fost viciată și procedura examinării cererii de apel, instanța de apel a încălcat dreptul la apărare a apelantului, deoarece nu i-a acordat posibilitatea reprezentantului apelantului să participe la ședințele de judecată și să susțină cererea de apel.

22. Cererea privind suspendarea procesului a fost respinsă ca neîntemeiată, fără a da o apreciere justă celor indicate.

23. Recurentul a susținut că, instanța de apel a examinat cererea de apel în mod arbitrar, deoarece nu a dat o apreciere tuturor circumstanțelor de fapt și de drept invocate în cererea de apel.

24. Prin referința depusă la 15 martie 2024, Serviciul Vamal a pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

25. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

26. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

27. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

”(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

36. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ prevede că:

”(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

37. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată recurentului la 9 februarie 2024, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d.160).

38. Cererea de recurs a fost depusă anterior comunicării deciziei motivate, la 6 februarie 2024. Astfel, că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

39. Din analiza prevederilor art. 245¹ Cod administrativ, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

40. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

41. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

42. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de Societatea pe Acțiuni "Baza de Transport Auto nr. 20", reprezentată de avocatul Radu Cezar Crețu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de apel și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Societatea pe Acțiuni "Baza de Transport Auto nr. 20", reprezentată de avocatul Radu Cezar Crețu, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către instanța de apel, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

45. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

46. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

47. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și

interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

48. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

49. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

50. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de către Societatea pe Acțiuni "Baza de Transport Auto nr. 20", reprezentată de avocatul Radu Cezar Crețu.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Ion Malanciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni